

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.3/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Hotărârea nr. 8J

Ședința publică din 18 iunie 2014

Președinte de ședință -Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

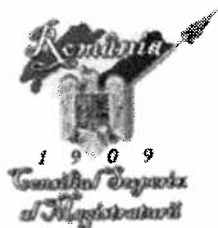
Judecător _____

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei L.I.M., judecător în cadrul Tribunalului A., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în „utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat” prevăzută de art. 99 lit. s) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător P.R. și pârâta judecător L.I.M. personal și asistată de apărător ales, avocat Ș.F. cu împuternicire avocațială seria B nr. _____/27.05.2014 la fila 54 dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, apărătorul ales al pârâtei invocă excepția de inadmisibilitate a acțiunii disciplinare, în cauză neexistând o sesizare legală în condițiile prevăzute de dispozițiile art.44 – 49 din Legea 317/2004, care prevăd că acțiunea disciplinară în cazul abaterilor săvârșite de un judecător se exercită de către Inspecția Judiciară, prin inspectorul judiciar, de ministrul justiției sau de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În cazul în care ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, sau după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt titularii acțiunii disciplinare, aceștia pot sesiza Inspecția Judiciară în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.

Dispozițiile art.45 alin.2 din Legea 317/2004 prevăd că, în cazul în care Inspecția Judiciară este titulara acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.

Conform dispozițiilor art.33 din Codul de procedură civilă, interesul de a acționa trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual, astfel că una dintre condițiile exercitării unei acțiuni civile este ca persoana să

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

justifice un interes, astfel că-și pune întrebarea cine este persoana interesată, DNA sau L.C.K. Dacă erau aduse la cunoștință anumite fapte, Inspecția Judiciară trebuia să se sesizeze din oficiu, sau la sesizarea unei persoane interesate. Inspecția Judiciară nu s-a sesizat din oficiu astfel că neexistând o sesizare validă formulată de o persoană interesată, Inspecția Judiciară nu putea să exercite acțiunea disciplinară ci, sesizarea trebuia să fie respinsă pentru lipsa interesului legitim al celui care sesizează.

Mai arată că această practică a DNA este de natură a submina actul de justiție. Procurorul șef al DNA nu poate sesiza în calitate de persoană interesată fapte care ar putea constitui abatere disciplinară, iar dacă este persoană interesată trebuie să-și justifice interesul legitim.

Inspecția Judiciară prin reprezentant arată că, în opinia sa, faptul că s-au efectuat niște verificări la sesizarea unei persoane care are o calitate sau alta, nu are nicio importanță. Dispozițiile constituționale și ale Legii 303/2004 prevăd că orice persoană poate sesiza Inspecția Judiciară sau Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la abaterile săvârșite de judecători. Sesizarea Inspecției Judiciare și exercitarea acțiunii disciplinare sunt două lucruri distincte și apreciază că DNA are un interes legitim pentru a semnală încălcări ale dispozițiilor Legii 303/2004, solicitând efectuarea de verificări prealabile pentru a se stabili dacă există indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare. Solicită respingerea excepției de inadmisibilitate.

Secția, deliberând, respinge excepția de inadmisibilitate, apreciind că sintagma „persoană interesată” din textul art.45 alin.2 din Legea nr.303/2004 se referă la o persoană care justifică un interes legitim de a formula o sesizare,

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fiind vorba despre un interes diferit de interesul de a exercita acțiunea civilă așa cum este definit în art. 33 Cod procedură civilă.

Secția procedează la audierea pârâtei judecător L.I.M., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele de ședință, pârâtă, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pentru a propune probe.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită proba cu înscrisurile administrate în faza cercetării disciplinare.

Pârâta, prin avocat, arată că nu are alte probe de solicitat în afara celor deja administrate.

Secția încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisurile administrate în faza cercetării disciplinare.

Nemaifiind alte cereri de formulat, ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților.

Inspekția Judiciară prin reprezentant solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de lege. Arată că expresiile inadecvate reținute în acțiunea disciplinară au fost prezentate prin cuprinsul sesizării.

În cursul cercetării disciplinare au fost efectuate unele verificări, permise de altfel de lege, inclusiv accesarea de date informatice și au fost solicitate unele hotărâri judecătorești pronunțate de doamna judecător din perioada respectivă.

Cu privire la modul în care sunt interpretate dispozițiile legale, arată că această abatere disciplinară a fost introdusă prin Legea 24/2012, când pe

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fondul anumitor situații, probabil legiuitorul a simțit nevoia, dincolo de procesul de evaluare, atunci când se depășesc strict acei indicatori referitori la coerență și la analiza logică, să se pună în discuție dacă prin modul de exprimare al judecătorului se aduce atingere prestigiului justiției. Din interpretarea dispozițiilor legale, rezultă că în plus de folosirea expresiilor inadecvate, trebuie îndeplinită acea condiție ca exprimarea să fie de natură a aduce atingere demnității funcției de magistrat.

Apreciază că acele expresii enunțate la pagina 28 din acțiunea disciplinară, sunt de natură să afecteze prestigiul justiției și demnitatea de magistrat.

Consideră că modul în care doamna judecător a inserat acele expresii constituie elementele constitutive ale abaterii disciplinare.

Pârâta judecător, prin avocat, arată că domnul inspector a spus că această abatere disciplinară a fost introdusă mai târziu, prin anul 2012. În opinia sa, se dovedește că, tot ceea ce s-a făcut mai târziu, s-a făcut inadecvat în raport de condițiile sau criteriile pe care trebuie să le îndeplinească o normă a cărei încălcare ar atrage după sine orice sancțiune, pentru că dacă norma sau legea nu este previzibilă și clară, dă posibilitate la interpretări personale, așa cum s-a întâmplat în conținutul rezoluției, mai apoi la interpretări personale ale sale, ca avocat și în fine, la interpretări personale, de ordin colectiv, ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii atunci când vor pronunța hotărârea.

Din sesizare rezultă că a fost afectat prestigiul magistratului care a redactat rechizitoriul, însă refuză să creadă că, printr-o normă legală se apără prestigiul unei persoane anume.

_____ 5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Trebuie clarificat dacă utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârii judecătorești este de natură să ducă la afectarea prestigiului justiției sau a demnității funcției de magistrat, sau numai inserate și apreciate în contextul unei hotărâri judecătorești sunt de natură să afecteze prestigiul justiției.

Mai arată că a observat că atât în susținerea orală cât și în rezoluția de începere a cercetării disciplinare, inspectorul judiciar vorbește despre expresii inadecvate, la fila 16 o califică ca fiind adverb, după care spune ce înseamnă să motivezi adecvat, prin contrapondere trage concluzia că motivarea doamnei I.L. este neadecvată/inadecvată și trebuie hotărât dacă este abatere disciplinară când motivezi neadecvat prin folosirea unor expresii inadecvate sau prin raportare la toate criteriile pe care trebuie să le îndeplinească o hotărâre judecătorească, sau discutăm despre expresii inadecvate, care ele însele, luate izolat pot să conducă la concluzia că sunt de natură să afecteze prestigiul justiției sau a demnității funcției de magistrat. Dacă se ajunge la concluzia că prin folosirea unor expresii inadecvate și respectiv motivarea neadecvată a unei hotărâri se aduce afectarea prestigiului justiției, atunci se produce o deplasare din sfera acestei abateri disciplinare și se intră într-o altă sferă. Legiuitorul nu a sancționat o motivare necorespunzătoare, insuficientă, alături de starea de fapt și haina juridică, ci a sancționat lipsa totală a motivării, referitor la abaterea disciplinară de la litera „r”. Legiuitorul a înțeles să sancționeze o motivare neadecvată, nepotrivită, care nu îndeplinește criteriile, printr-o sancțiune la litera „r” și nu a precizat că sunt sancționate ca și abateri motivările care nu sunt bune, întrucât există criterii de evaluare, magistrații sunt evaluați după cum motivează hotărârile.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legiuitorul nu a incriminat decât lipsa totală a motivării.

Consideră că sesizarea așa cum este făcută și așa cum este motivată, este inadecvată, alături de abaterea disciplinară care este vizată de către Inspekția Judiciară.

Nu se poate spune că un magistrat poate fi pedepsit pentru folosirea unor expresii inadecvate cu rezultatul demnității altui magistrat, vorbind de demnitatea funcției de magistrat, iar cel care folosește expresii inadecvate se anatemizează pe el însuși, nu pe cel vizat de acele expresii. În opinia sa nu a fost afectat prestigiul justiției, iar doamna judecător nu și-a afectat imaginea proprie prin folosirea acelor expresii. Pe fond consideră că acuzația din acțiunea disciplinară este nefondată, solicitând respingerea acesteia.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 3/J/2014, Inspekția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei L.I.M., judecător în cadrul T. A., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicata cu modificările și completările ulterioare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că în motivarea sentinței penale nr. ____/15.11.2012 doamna L.I.M. a folosit expresii inadecvate, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Astfel, la data de 15.11.2012 a fost pronunțată soluția în cauza penală nr. ____/2011 a Secției penale a T.A., cauză penală în care mai mulți inculpați au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. ____/P/2010 din 25 august 2011 al DNA –Serviciul Teritorial P.

Cauza a fost repartizată spre soluționare unui complet de judecată a cărui componență a fost asigurată de către doamna judecător L.I.M., care a pronunțat soluția și a motivat hotărârea.

Activitatea de motivare de către judecătorul cauzei s-a desfășurat în perioada 15 noiembrie 2012-3 decembrie 2012.

Motivarea propriu-zisă a soluției pronunțate în dosar se întinde pe aproximativ 20 de pagini, în cadrul acesteia fiind expuse anumite afirmații care au condus la formularea unor anume aprecieri prin sesizarea formulată de M. P.-P. de pe ICCJ-DNA.

Astfel, în sesizare se arată că prin afirmațiile respective se face referire la presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale caracteristice unei perioade trecute. Se mai arată că judecătorul formulează o serie de întrebări retorice, depășind astfel limitele asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța și propunând o tactică diferită de instrumentare a investigației, care ar fi presupus constatarea unei infracțiuni flagrante.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, se mai arată, cu referire specială la motivarea de la pagina 19-20, că judecătorul identifică presupuse nelegalități ale urmăririi penale, evaluând gravitatea acestor abateri prin folosirea unor expresii de natură a crea temerea că în mod uzual activitatea organelor judiciare presupune încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor. Pentru a susține afirmațiile referitoare la caracterul nelegal al urmăririi penale, în cuprinsul hotărârii sunt folosite argumente care contrazic logica juridică și practica constantă a instanței supreme, pe baza cărora este formulată concluzia că în cauză s-ar fi efectuat interceptări de convorbiri telefonice în mod nelegal.

Sentiința penală a fost supusă căii de atac a apelului, care a fost soluționat prin decizia nedefinitivă nr. ___/A/18.04.2013 pronunțată de către C.A.P..

Inspekția Judiciară a reținut că doamna judecător L.I.M. a făcut, în cuprinsul hotărârii, aprecieri care exced motivării propriu-zise, acestea neconstituind un argument în sprijinul soluției date și neaducând informații suplimentare.

Se susține că în motivare apar și alte afirmații inadecvate care sunt de natură să afecteze prestigiul justiției, prin aceea că lasă să se înțeleagă faptul că organele judiciare se abat de la scopul lor firesc de apărare a intereselor generale ale societății, a ordinii de drept și a drepturilor și libertăților cetățenilor, afectând încrederea opiniei publice în activitatea judiciară.

Inspekția Judiciară apreciază că situația de fapt prezentată se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.s) teza I din Legea nr.303/2004

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind statutul judecătorilor și procurorilor și anume utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a administrat proba cu înscrișuri .

Pârâta judecător nu a depus la dosar întâmpinare dar a formulat apărări în cauză.

La termenul de judecată din data de 18.06.2014 Secția a procedat la audierea pârâtei judecător Irina L..

În declarația data în fața Secției pârâta a arătat că sentința în cauză a fost motivată în conformitate cu normele legale, analizând fiecare mijloc de probă. Consideră că hotărârea este oglinda momentului deliberării și i se pare firesc să pună întrebări în momentul când analizează mijloacele de probă din cauză. Întrebarea din speță referitoare la motivul nerealizării flagrantului este total justificată, în rechizitoriul procurorului se folosea în mod repetat expresia „deci, se trage concluzia” și a considerat normal să explice în motivare de ce considera necesar să existe constatarea infracțiunii flagrante.

În ceea ce privește faptul că în motivare a folosit expresia “oricine poate trăi un sentiment de insecuritate referitor la ascultarea convorbirilor telefonice fără autorizație” arată că a tras această concluzie pentru că existau în dosar interceptări ale unor convorbiri ce avuseseră loc cu cca. 7 zile înainte de

obținerea autorizației iar ca judecător trebuie să verifice legalitatea administrării probelor de către procuror. A precizat că nu a înțeles să se apere de DNA prin această modalitate de motivare a hotărâre, ci se referea strict la situația inculpaților din dosar și la convorbirile lor telefonice.

Arată că sentința în discuție este corect motivată, chiar Inspekția Judiciară reținând că hotărârea judecătorească respectă dispozițiile legale doar se apreciază că ar conține unele răutăți, expresii inadecvate. S-a constatat că în nicio altă sentință din cele verificate nu s-au regăsit expresii considerate inadecvate.

Prin expresia „s-a dorit cu orice preț învinovățirea unor oameni și trimiterea lor în judecată” nu a vrut să spună că procurorul respectiv a avut ceva împotriva acelor persoane, ci că în ciuda probelor administrate s-a făcut trimiterea în judecată deși aceasta nu se justifica în opinia sa. Consideră că această expresie nu afectează demnitatea procurorului și arată că nu s-ar simți lezată dacă instanța de control judiciar ar folosi o motivare similară atunci când analizează o hotărâre pronunțată de ea. Mai precizează că unele expresii similare au fost folosite în cadrul motivelor de apel sau de recurs formulate de DNA, unde se arăta că ea ar fi achitat sau condamnat, în diverse dosare, în funcție de calitatea inculpaților.

Arată că atunci când a vorbit de diferite forme de influențare și mijloace de intimidare, s-a referit la argumentele folosite de procuror în rechizitoriu și la cuvântul pe fond. Susține că era vorba de mijloace de a convinge instanța.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

La data de 11 septembrie 2013 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sesizarea nr. ____/C/2013/6 septembrie 2013 formulată de către M.P. – P. Î. C. C. J. – D.N.A., prin Procuror-Şef Direcție, doamna procuror L.C.K., în temeiul art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, sesizare care a fost transmisă Inspecției Judiciare, unde a fost primită la 11 septembrie 2013 și înregistrată, prin fișă de repartizare, la data de 12 septembrie 2011.

Prin sesizare se arată că, la motivarea unei sentințe penale, de către doamna judecător I.M. L. din cadrul Secției penale a T.A. au fost folosite atât expresii inadecvate, cât și argumente vădit contrare raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției și demnitatea procurorilor care au efectuat urmărirea penală în cauză, fiind date exemple concrete cu anumite pasaje din hotărârea respectivă.

Au fost efectuate verificări prealabile în cauză, fiind avute în vedere datele și informațiile furnizate odată cu formularea sesizării, precum și date și informații solicitate potrivit art. 73 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cum ar fi o copie certificată de pe originalul aflat la mapă a sentinței penale nr. ____/ 15 noiembrie 2012, pronunțată în dosarul nr. ____/109/2011 al Secției penale a T.A. (în copie a fost depusă și cu sesizarea); copie de pe ultimul raport de evaluare a activității profesionale întocmit de către Comisia de evaluare în ceea ce o privește pe doamna judecător I. M. L..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, au fost indicate (fiind vizualizate sau printate etc. din Ecris), la solicitarea Inspecției Judiciare un număr de hotărâri judecătorești pentru comparație, fiind vorba de hotărârile judecătorești pronunțate de către doamna judecător în luna noiembrie 2012, precum și hotărâri pronunțate de către doamna judecător I. M. L. în cauze de competența D.N.A. – ului în perioada 2012 la zi.

Din oficiu, a fost depusă (din Ecris) și decizia nr. _____/A/18 aprilie 2013, pronunțată de către C.A. P. în dosarul respectiv în calea de atac a apelului, precum și fișa dosarului din calea de atac a recursului, de pe rolul instanței supreme, I.C.C.J.

Doamna judecător I.M.L. a formulat un punct de vedere în raport de sesizarea formulată, fiind depuse articole de presă, un raport tehnic informatic și alte înscrisuri.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 9.12.2013.

Prin rezoluția din data de 10.12.2014 s-a dispus efectuarea cercetării disciplinare față de doamna judecător I. L.- judecător în cadrul T.A., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.s) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 4.02.2014, fiind întocmit în acest sens procesul verbal de finalizare depus la dosar.

Prin rezoluția din 18 februarie 2014 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna L.I.M., judecător în cadrul T.A., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. s) teza I din Legea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind respinsă sesizarea sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s) teza a II a din același act normativ.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

La data de 15 septembrie 2011 pe rolul Secției penale a T.A. a fost înregistrată cauza penală cu nr. ____/2011, în care mai mulți inculpați au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. ____/P/2010 din 25 august 2011 al D.N.A. – S. T. P.

Cauza a fost repartizată spre soluționare unui complet de judecată a cărui componență a fost asigurată de către doamna judecător I.M.L..

La data de 15 noiembrie 2012 doamna judecător I.M.L. a pronunțat sentința penală nr. ____ în dosarul nr. ____/2011.

Soluția pronunțată în cauză a fost în principal una de achitare a inculpaților trimiși în judecată (fie pentru că fapta nu există „art. 10 lit.a din C.pr.pen.”, fie pentru că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii: „lit.d”).

Din coroborarea mențiunii din caseta sentinței penale nr. ____/15 noiembrie 2012 cu cea din sistemul informatic, reiese că hotărârea respectivă a fost redactată (până) la 3 decembrie 2012, când a fost tehnoredactată („dact.”), iar la data de 6 decembrie 2012 a fost „scăzută la mapă”, fiind evidențiată în registrul electronic, cum apare în Ecris.

Așadar, activitatea de motivare (redactare) de către judecătorul cauzei s-a realizat în perioada 15 noiembrie 2012 – 3 decembrie 2012.

Motivarea propriu-zisă a soluției pronunțate în dosarul respectiv se întinde pe aproximativ 20 de pagini.

Inspekția Judiciară a susținut că la motivarea sentinței penale nr. ___/15 noiembrie 2012 judecătorul a folosit aprecieri care exced motivării propriu-zise, prezența acestora neconstituind un argument în sprijinul soluției date și neaducând niciun surplus de informație.

Astfel, în motivarea acțiunii disciplinare Inspekția Judiciară a făcut referire în special la întrebări retorice de genul „Oare nu s-a vrut? Și dacă da, de ce?”, „instanța nu înțelege și nici nu mai încearcă să înțeleagă de ce (...)”, „Ce poate fi mai grav?” ș.a., susținând că acestea fac parte din registrul oratoric, al limbii vorbite, și nu al stilului scris, administrativ-oficial, care trebuie să aibă un caracter impersonal.

Pe de altă parte, s-a mai susținut că judecătorul a folosit cuvinte care cuprind aprecieri cu totul personale ce privesc modul de desfășurare a anchetei, dar care vizează chiar persoana procurorului cum ar fi, spre exemplu, aceea că „se desprinde mai degrabă o oarecare patimă în desfășurarea anchetei penale și nicidecum interesul în aflarea adevărului (s.n.)” și „Procurorul (...) s-a întors în timp în ceea ce privește procedura penală”.

S-a mai evidențiat un pasaj în care judecătorul cauzei se referă la diferite forme de influențare și de intimidare în îndeplinirea actului de justiție. Astfel, la pag. 21 paragraful 4 din hotărâre, instanța a arătat că: „Cu atât mai mult, în procesul deliberării, trebuie să primeze convingerea intimă a judecătorului, bazată pe probe certe și legal obținute, fără ca acesta să se lase convins de

[REDACTED] [REDACTED]
*diferite forme de influențare și, un aspect deosebit de grav, și de periculos pentru
înfăptuirea actului de justiție, de diferite mijloace de intimidare”.*

Din cuprinsul acestui pasaj, Inspecția Judiciară a dedus că motivarea poate fi în legătură cu afirmațiile doamnei judecător din punctul de vedere scris transmis în care aceasta a arătat că „pe tot parcursul cercetării judecătorești în respectivul dosar, atât eu, cât și fiul meu, (...), notar public am fost supuși la diverse presiuni și intimidări, atât în mod direct (...)”.

În acest context, se trage concluzia că activitatea de motivare s-a realizat într-un moment care poate fi pus în legătură cu prezența pârâtei judecător la Parchet în cadrul unei proceduri judiciare, împrejurare caracterizată de titularul acțiunii disciplinare ca fiind de natură a crea o oarecare aparență de subiectivism.

Se mai susține că în motivare apar și alte afirmații inadecvate care sunt de natură să afecteze prestigiul justiției, prin aceea că se lasă să se înțeleagă faptul că organele judiciare se abat de la scopul lor firesc de apărare a intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, și a drepturilor și libertăților cetățenilor, zdruncinând astfel încrederea opiniei publice în activitatea judiciară.

Sunt exemplificate următoarele afirmații: „Prin trimiterea în judecată a respectivilor inculpați, invocându-se un singur mijloc de probă, s-a creat mai degrabă temerea posibilității incriminării oricărei persoane pe o simplă convorbire telefonică”; „Dar lucrul poate cel mai grav, este că s-a produs un puternic sentiment de insecuritate asupra respectării intimității, a vieții private. Prin această cercetare penală s-a putut dovedi oricui că poate fi urmărit și ascultat în orice moment.” „Modul în care s-a administrat ancheta penală (...) determină pe oricine să se considere într-un permanent pericol” ș.a.

Potrivit art.99 lit.s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor constituie abatere disciplinară *utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.*

Din analiza acestei dispoziții legale, reiese că legiuitorul a înțeles să incrimineze două ipoteze și anume: utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat și motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Prin varianta normativă cuprinsă în art. 99 lit.s) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, legiuitorul nu a înțeles să sancționeze orice utilizare a unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, ci doar situațiile care au o anumită gravitate, fiind de natură a afecta prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Prin introducerea acestei abateri disciplinare s-a urmărit sancționarea unei anumite conduite a magistratului care afectează prestigiul justiției sau demnitatea funcției deținute și nu instituirea unui control asupra hotărârilor judecătorești, care sunt supuse căilor de atac.

Astfel, în art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se prevede că aceștia „sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În

același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore , stabilește printre standardele de conduită, care sunt valabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă prin care se impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului, și de a-și exercite drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Rațiunea motivării oricărei hotărâri judecătorești este dată de următoarele considerații și interese: constituie o garanție pentru justițiabili, care, din expunerea sistematică și logică a considerațiilor de fapt și drept, pot cunoaște temeiurile ce au condus la soluția dată cauzei și pot ataca hotărârea prin formularea căilor de atac prevăzute de lege; înlătură arbitrariul judecătoresc și facilitează controlul din partea instanțelor superioare.

Motivarea hotărârii judecătorești implică următoarele cerințe și condiții: cunoaștere în detaliu a dosarului; analizarea tuturor capetelor de cerere formulate prin acțiune sau a motivelor invocate prin exercitarea unei căi de atac pe baza întregului material probatoriu, a argumentelor și raționamentelor juridice discutate în contradictoriu de părți; consecvență și principialitate, excluzându-se în felul acesta considerentele contradictorii, vagi sau imprecise, care fac

imposibilă urmărirea raționamentelor logice folosite de judecător pentru pronunțarea soluției; un stil corespunzător, cu respectarea tuturor regulilor gramaticale de morfologie și sintaxă, ordine, precizie și claritate în expunere.

Argumentarea soluției pronunțate permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil, ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. Pe de o parte, obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conformă legii și, pe de altă parte, permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate.

Motivarea trebuie să fie coerentă, clară, lipsită de ambiguități și de contradicții iar stilul de a motiva trebuie să permită urmărirea raționamentului care a condus judecătorul la pronunțarea soluției. De asemenea, motivarea trebuie să exprime respectarea de către judecător a principiilor enunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în special respectarea drepturilor la apărare și dreptul la un proces echitabil). Motivarea trebuie să fie lipsită de orice apreciere jignitoare sau neplăcută a justițiabilului.

Față de aspectele expuse anterior, Secția va analiza dacă expresiile utilizate de pârâta L.I.M. în motivarea sentinței penale nr. ___/15.11.2012 pot fi caracterizate ca inadecvate și dacă acest stil de motivare a fost de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

Potrivit definiției cuprinse în DEX **inadecvat** este ceva care nu corespunde, nu este potrivit, iar noțiunea de **expresie** este definită ca fiind o construcție concisă care exprimă de obicei în mod figurat o idee.

Prin urmare, o **expresie inadecvată** este o construcție lingvistică care nu este potrivită în contextul dat.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

Noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de aparență de independență, ambele valori punând în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

În concluzie, Secția reține că se poate vorbi despre utilizarea unor expresii inadecvate atunci când sunt folosite cuvinte, sintagme, exprimări care nu se potrivesc stilului judiciar, oficial și care depășesc conținutul legal al unei hotărâri judecătorești, aducând atingere, în concret, prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat.

Secția reține că expresiile, sintagmele folosite de pârâta judecător în cuprinsul motivării sentinței penale nr. ___/15 noiembrie 2012 și care au fost evidențiate de Inspecția Judiciară nu au avut caracter defăimător, denigrator sau șicanator la adresa unor persoane sau instituții, ci reprezintă modul special în care pârâta judecător a înțeles să își argumenteze soluția pronunțată în cauză. Mai mult decât atât, eventualele aprecieri "personale" considerate de Inspecția Judiciară ca excedând motivării propriu-zise pot fi avute în vedere la momentul evaluării activității judecătorului.

De altfel, chiar Inspecția Judiciară a precizat că pârâta judecător are capacitate de sinteză, limbaj coerent și interpretare clară, aspect ce rezultă din datele procesului de evaluare, în ceea ce privește calitatea activității și în special referitor la calitatea hotărârii judecătorești.

Probele administrate în cauză nu au relevat o atitudine subiectivă, părtinitoare a pârâtei judecător L. I. față de cauză sau părțile sale și nici alte elemente străine de un act de judecată imparțial și obiectiv. Astfel, considerentele hotărârii judecătorești analizate denotă o analiză justă, obiectivă a unei situații de fapt, reflectând stilul personal de motivare al judecătorului.

Chiar dacă la motivarea hotărârii pârâta judecător a utilizat pe alocuri un stil mai mult literar, prin folosirea termenilor cu sens figurat ca și a acelor care, prin anumite calități, trezesc în conștiința cititorilor imagini plastice, emoții, sentimente, acest fapt nu poate constitui prin el însuși o abatere de natură disciplinară, putând fi sancționat de comisia de evaluare în procedura de evaluare a activității judecătorului. Întrebările retorice, stilul polemic al exprimării în locul unui stil obiectiv al limbajului juridic, exprimarea de convingeri și aprecieri personale reprezintă aspecte susceptibile de depunere în evaluarea hotărârilor judecătorești.

Analiza denotativă a sensului cuvintelor și expresiilor folosite de judecător este făcută de Inspekția Judiciară din perspectiva unui analist de text juridic deși hotărârea judecătorească în cauză este motivată într-o manieră nespecifică, de extindere semantică prin utilizarea sinonimiei și a polisemiei unor termeni. Pe de altă parte, stilul de motivare a unei hotărâri judecătorești nu este prevăzut de nici un act normativ și nu poate fi cenzurat în orice situație.

În ceea ce privește susținerea că judecătorul ar fi folosit cuvinte care cuprind aprecieri cu totul personale ce privesc modul de desfășurare al anchetei („Se desprinde, mai degrabă, o oarecare patimă în desfășurarea anchetei penale și nicidecum interesul în aflarea adevărului”) este de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

remarcat faptul că , pe de-o parte, inserarea unor aprecieri personale în cuprinsul unei hotărâri judecătorești nu reprezintă prin ea însăși, o abatere disciplinară. Pe de altă parte, o hotărâre judecătorească cuprinde aprecieri personale ale judecătorului, acesta formându-și convingerea pe baza probelor administrate în cadrul dosarului.

În acest context, poate reprezenta abatere disciplinară o apreciere personală care nu se regăsește în niciun mod în probele dosarului și nu reprezintă concluzia unui demers logic. O concluzie chiar greșită – dar rezultată din argumente extrase din probele dosarului– nu poate atrage răspunderea disciplinară a judecătorului, această formă de răspundere operând cu noțiuni riguroase în sensul stabilirii culpei.

Așadar, nu poate fi reținută susținerea în sensul că pârâta judecător L. Irina, prin afirmațiile din cuprinsul hotărârii, a afectat prestigiul justiției de vreme ce aceste afirmații nu au avut un caracter general, nu au vizat procurorii ca și magistrați și nici Ministerul Public în ansamblul său, ci au fost formulate în contextul îndeplinirii atribuțiilor jurisdicționale cu referire la un caz anume. Nu se pune în discuție, în cuprinsul hotărârii, faptul că „organele judiciare se abat de la scopul lor firesc”, ci, în acest mod, se argumentează soluția pronunțată.

Practic, Inspekția Judiciară a realizat o analiză a limbajului și sintagmelor folosite de pârâta judecător în redactarea sentinței penale nr. ____/15.11.2012 și a ajuns la concluzia că aceasta a folosit expresii inadecvate, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pe baza acestei interpretări a stilului, limbajului folosit la redactarea hotărârii judecătorești titularul acțiunii disciplinare a construit o analiză deductivă asupra unui fapt necunoscut.

Secția apreciază că această prezumție simplă nu este suficientă pentru a îndepărta o altă prezumție simplă ce constă în aceea că limbajul utilizat de pârâta judecător în redactarea hotărârii în discuție nu aduce atingere prestigiului justiției sau funcției de magistrat. Pasajele din cuprinsul hotărârii evidențiate de Inspekția Judiciară sunt susceptibile și de o altă interpretare decât cea reținută de titularul acțiunii disciplinare. Mai mult, prin scoaterea unor pasaje din context s-a ajuns la o denaturare a argumentației pe care o cuprinde hotărârea judecătorească în ansamblu.

Prezumțiile simple au forță relativă putând fi răsturnate prin proba contrară, iar titularul acțiunii disciplinare nu a putut combate prin probe prezumția că modul în care pârâta judecător L.I.M. a înțeles să argumenteze soluția pronunțată este independent de orice influență exterioară și este rezultatul propriului raționament logico-juridic, fără a fi de natură a aduce atingere prestigiului justiției sau funcției de magistrat.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului judiciar în ansamblul său. Această apreciere globală este făcută în raport de onoarea și probitatea profesională a magistraților, fiind rezultatul aprecierilor publice individuale ale acestora.

Atitudinea și conduita unui judecător care, cu ocazia analizării aspectelor reținute în cuprinsul unui rechizitoriu cu a cărui judecată a fost investit, utilizează anumite expresii în dezvoltarea argumentelor reținute pentru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

înălțurarea aspectelor considerate netemeinice, nu lezează încrederea publicului în integritatea corpului judiciar.

În aceste condiții, Secția reține că în spetă nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. s) teza I din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei L.I.M., judecător în cadrul T.A., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei L.I.M., judecător în cadrul T.A., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.s) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 iunie 2014.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Președinte de ședință,

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Grefă:
Judecător _____
Grefier _____

LUMEA JUSTITIEI.RO

LUMEA JUSTITIEI.RO